

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **V. N.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor správní**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2013, č. j. JMK 141866/2013, sp. zn. S-JMK 118714/2012 OSP,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 2. 2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2013, č. j. JMK 141866/2013, sp. zn. S-JMK 118714/2012 OSP, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice ze dne 12. 9. 2013, č. j. KT/53608-13/BEL, sp. zn. 3/OZO/5/2012/Běl. Rozhodnutím Městského úřadu Šlapanice byla zamítnuta žádost žalobce na vydání rozhodnutí o poskytnutí ochrany pokojného stavu podle § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).

Podle § 68 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) je žaloba nepřipustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Při posouzení charakteru rozhodnutí o ochraně před zásahem do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku soud vycházel z usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č.

131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne 8. 10. 2008, č. j. Konf 8/2008 – 4, publ. pod č. 1784/2009 Sb. NSS.

Zde zvláštní senát vyslovil: „*Kritériem pro určení pravomoci toho kterého typu soudu je to, zda ve věci jde o práva veřejná, nebo o práva soukromá; podstatné pro toto rozlišení je pak zodpovědět otázku, zda vztah, v němž byla žalobcová práva dotčena, je vztahem mezi ním a orgánem veřejné moci - nebo zda naopak jde o vztah mezi sobě rovnými subjekty, do nějž orgán veřejné moci vstoupil jako „nestranný třetí“, aby autoritativně rozhodl o právech a povinnostech účastníků vztahu. Žalobcová věc je příkladem posledně uvedeného vztahu. Podhoubím, z něhož vzešly veškeré žalobcovy pokusy o zjednání nápravy, završené podáním návrhu na poskytnutí ochrany pokojnému stavu podle § 5 občanského zákoníku a následným podáním žaloby podle části páté občanského soudního řádu, byl sousedský spor mezi žalobcem a provozovatelem opravny zemědělských strojů, sousedící s žalobcovou nemovitostí. Žalobce jako vlastník nemovitosti se domníval, že jej soused obtěžuje nad míru přiměřenou poměrům hlukem a světlem (§ 127 odst. 1 občanského zákoníku), a zasahuje tak do jeho vlastnického práva, neboť žalobci brání v pokojném užívání jeho nemovitosti. Jedná se tedy o typický střet mezi dvěma soukromými právy, jichž oba vlastníci požívají nezávisle na veřejné moci. Těchto práv se může vlastník domáhat žalobou podle § 127 občanského zákoníku; jde-li však o zřejmý zásah do pokojného výkonu vlastnického práva, který si žádá rychlé nápravy, má vlastník možnost obrátit se na příslušný orgán státní správy podle § 5 občanského zákoníku. Jak samotné toto ustanovení zdůrazňuje, jde tu o ochranu předběžnou; vlastník se nadále může domáhat ochrany svého vlastnického práva u soudu, který by měl svým rozhodnutím trvale upravit poměry mezi dotčenými osobami. Již ze systematického zařazení ustanovení § 5 občanského zákoníku je patrné, že ochrany se zde má dostat právům z občanskoprávních vztahů (§ 1 občanského zákoníku), nikoli veřejným subjektivním právům ve smyslu § 2 soudního řádu správního (srov. k tomu též č. 908/2006 Sb. NSS, náleze Ústavního soudu ze dne 4.6.1998, sp. zn. III. ÚS 142/98, publikovaný pod č. 65/1998 Sb. ÚS, a stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 13.5.2003, sp. zn. Pl. ÚS-st 18/03).1) Zmiňuje-li se toto ustanovení o nedotčeném právu domáhat se ochrany u soudu, má se tím na mysli soud v občanském soudním řízení, jednající podle části třetí občanského soudního řádu, jemuž pravidelně přísluší poskytovat ochranu soukromým právům (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Tento soud by pak v projednávané věci - stejně jako správní orgán poskytující předběžnou ochranu podle § 5 občanského zákoníku - posuzoval střet dvou soukromých práv, práv vlastnických. Pokud však již v soukromoprávní věci rozhodl na základě speciálního kompetenčního ustanovení § 5 občanského zákoníku správní orgán, může se žalobce obrátit na soud v občanském soudním řízení jednajícímu podle části páté občanského soudního řádu, který pak znovu uváží, zda došlo k zásahu do pokojného stavu a zda je na místě zásah zakázat nebo uložit obnovení předešlého stavu... Rozhodování o ochraně před zásahem do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku je tedy rozhodováním ve věcech soukromoprávních; proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnutí o věci označené ve výroku přísluší soudu v občanském soudním řízení.“*

Obdobně tomu bylo i v nyní souzené věci, kdy se jedná o ochranu proti zřejmému zásahu do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku, který měl být narušen Ing. H. B. tím, že měl od 12. 7. 2012 uzavřít bránu na parcele č. 233/1 v katastrálním území Hajany, čímž měl žalobci znemožnit průjezd po účelové komunikaci se zemědělskou technikou z žalobcovy stodoly. Zdejší soud tak neměl důvod odchytil se od výše uvedeného usnesení.

V posuzované věci je zřejmé, že předmětem rozhodnutí žalovaného nebylo veřejné subjektivní právo, ale právo soukromé. Žaloba je nepřipustná ve smyslu ustanovení § 68

písm. b) s. ř. s. a došlo proto k jejímu odmítnutí postupem podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. Soudům rozhodujícím ve správním soudnictví nepřísluší napadené rozhodnutí přezkoumat a ve věci rozhodnout.

Součástí podané žaloby byla žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků. Jelikož soud dospěl k závěru, že je nutno žalobu odmítnout, nevybíral soudní poplatek, který by musel být následně žalobci z účtu Krajského soudu v Brně vrácen (viz § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodovat o žalobcově žádosti o osvobození od soudních poplatků tak bylo nadbytečné.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce se může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí domáhat svého práva podáním žaloby u příslušného okresního (obvodního, městského) soudu a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla k soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení (§ 82 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu).

V Brně dne 20. 3. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu